

29 Μαρτίου 2016

Ο κυρ-Διονύσης ο “τζακάς”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ένας παλαβιάρης να βρίσκεται όπου να βάζει όλη την ημέρα το στέρεο δυνατά, θε'να ακούγεται σε όλο το τετράγωνο.

Δέκα Χριστιανοί να μένουν εκεί και να κάνουν ολημερίς προσευχές και μετάνοιες, δεν θα τους αναγνωρίσει κανείς.

Έτσι και η αρετή, εκ του αφανούς πάντα υπάρχει, σιωπηλή, απαρατήρητη και αόρατη στα μάτια των ανθρώπων.

Ο λόγος για τον αγαπητό μας κυρ Διονύση τον «Τζακά», καθόσον ήταν η δουλεία του να φτιάχνει και να επισκευάζει τα τζάκια, κάνοντας παράλληλα και την ψυχή του ένα καλό τζάκι από την φλόγα και την θέρμη της αγάπης του Χριστού.

Το προηγούμενο Σάββατο εξομολογήθηκε, την άλλη ημέρα, Κυριακή πρωί, εκοινώνησε και την επομένη, Δευτέρα βράδυ, μετέβη με εξπρές στις αψίδες του Παραδείσου.

Τον έβλεπε και τον περνούσε ως έναν απλό και συνηθισμένο άνθρωπο. Ήξερε να κρύβει επιμελώς την πνευματική του κατάσταση , όπως το τριζόνι που ξέρει καλά να κρύβεται τα μάτια των ανθρώπων.

Τον θυμάμαι καθημερινά, κάθε πρωί να έρχεται στην Εκκλησία της Παναγίας στ'Ανάπλι, να ανάβει τα κεράκια του και να γράφει πολλά ονόματα δια μνημόνευση ιδιαιτέρως κοιμηθέντων λές και αν μπορούσε να βγάλει όλες τις λησμονημένες και βασανισμένες ψυχές απ'τον Άδη.

Ήταν επίσης θερμός φιλοαγιορείτης και φιλακόλουθος.

Στ'Άγιον Όρος επισκεπτόνταν ιδιαιτέρως τα κελλιά των ασκητών και εν άκρα σιγή τρυγούσε από τις συμβουλές και τα βιώματα τους το μέλι της ευσεβείας και της χάριτος .

Κάθε Κυριακή επήγαινε από τις πεντέμησι το πρωί στο Μοναστήρι της Αγίας Μαρίνας στο Άργος και άναβε τα καντήλια του Ναού.Ενώ κάθε απόγευμα ανελλιπώς επισκέπτονταν το κοιμητήρι της πόλης για να ανάβει το καντηλάκι της Μητέρας του.

Ήταν όμως ψυχή, όχι μόνο ορθόδοξη, αλλά και ορθόπρακτη, αφού κάθε ημέρα φρόντιζε να ελεεί προσφέροντας τάπερ με φαγητό(αν και εργένης) σε όσους πεινασμένους ε γνώριζε.

Περισσότερα δεν έχω μάθει ακόμη, διότι ο κυρ-Διονύσης ζούσε εν κρυπτώ την Βασιλείαν Του Θεού και μόνον ο Χριστός γνωρίζει την πνευματική του εργασία. Όπως τα μαργαριτάρια που ζούνε κρυμμένα στα βάθη των ωκεανών μέσα στα όστρακά τους.

Αλλά και η κοίμησή του ήταν οσία και ήρεμη όπως ήρεμα και γαλήνια έζησε σε αυτόν τον βίο.Κατά πως λέει ένα Άγιος: «ο θάνατος είναι ήσυχος σε αυτούς που ήσυχια ζήσανε την ζωή τους.»

Ύστερα από μία ξαφνική καρδιακή αδιαθεσία τον επήγε ο αδελφός του στο νοσοκομείο. Σε όλη την διαδρομή έλεγε εγκαρδίως «Θεέ μου συγχώρεσέ με».

Έπειτα από ολίγο τον ερώτησε ο αδελφός του:

-Είσαι καλά;

-Ναι δόξα Τω Θεώ, τώρα ηρέμησα! Και αμέσως παρέδωσε την αγιασμένη ψυχή του στον γλυκύτατο Χριστό μας για να τηνε'βάλει στα καλά του Παραδείσου.

-«Πάτερ έπεσα στο πάθος της ζήλιας». Μου εκμυστηρεύθηκε εχθές ένα φίλος μου.

-Ποιόν ζήλεψες;

-Τον κυρ-Διονύση. Ζήλεψα και το πώς έζησε, αλλά και το πώς έφυγε από τον μάταιο τούτο κόσμο.

-Τέτοια ζήλια είναι πολύ καλή. Σου εύχομαι να του μοιάσεις!

Πράγματι ο κυρ-Διονύσης εφάνη αληθινός και άξιος έμπορος όχι μόνο ως τζακάς αλλά και ως καλός ουράνιος χρηματιστής που είχε την φρόνηση να παραδώσει στον αργυραμοιβό τους κόπους της ζωής του και να τους συναλλάξει μεταποιώντας τους σε δρόμους για την ευλογημένη Βασιλεία του Θεού.

«Τα πάντα επώλησε και Χριστόν αγόρασε».

ΑΣ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΛΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ !

*π. Διονύσιος Ταμπάκης
Ναύπλιον*

Πηγή: perivolipanagias.blogspot.gr